

[Statsministeren.]

er dog Sandheden den, at selv Arbejdsgiverforeningens Formand er gaaet i Brechen just for denne Lov. Det ærede Medlem anbefalede at støtte de arbejdsskabende Erhverv, hvor det drejede sig om Planøkonomi efter store Linier. Det lød helt godt, og jeg tror ikke, der i Ministeriet er nogen, der vil have noget derimod. Men det maa jo dog, da vi lever, som vi nu gør, i et privatøkonomisk Samfund, være de paagældende arbejdsskabende Erhverv, der angiver Linien og Vejen fremefter, hvis de ønsker, at det private Initiativ skal bevare Førerstillingen. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke angav nogen farbar Vej med Hensyn til denne Planøkonomi efter store Linier, men det kommer maaske ved anden Lejlighed, og alting skal jo heller ikke gøres ved denne Finanslovdebat.

Dernæst fremsatte det ærede Medlem nogle Bemærkninger om Landbrugseksporten og forlangte, at Udenrigsministeren og jeg skulde se at blive enige om Virkningerne af denne. Jeg ved ikke noget om Uenighed, men jeg ved, at det Citat, det ærede Medlem foregav at anføre af, hvad jeg har sagt, var grebet ud af Luften. Jeg ønsker selvfølgelig Landbruget den størst mulige Eksport. Jeg har hundrede Gange anbefalet Landbruget at sætte Kræfterne ind paa at finde de forøgede Eksportmuligheder, og selvfølgelig forefindes saadanne andre Steder end dér, hvor man nu sælger Hovedparten af sine Produkter. Jeg ønsker gerne forøget Landbrugseksport, men jeg rejser altid Spørgsmaalet, naar et saadant Problem foreligger: hvortil det skal være, og hvad det skal koste. Skal Eksporten betales med Ødelæggelsen af andres Erhverv og Arbejdsmuligheder; er jeg skeptisk over for det, men ikke over for Eksport, som virkelig kan effektueres til Fordel for Landbruget og uden Skade for andre. Thi der lever nu engang andre i dette Land end Landbrugere.

Om de Foranstaltninger, der tilsigter at skaffe Beskæftigelse, sagde det ærede Medlem, at det var som at lappe gamle Bukser. Naa ja, det er jo muligt, men det er ogsaa en gammel Erfaring, at lappede Bukser er at foretrække for hullede Bukser, og vi befinder os ikke i et Hus, hvor man kan tale haanligt om disse Lapperier; thi det ærede Medlem vilde jo dog ikke kassere Bukserne og foretage det, der er fornødent for at faa helt nyt Tøj. Men derom kan vi jo meget godt ogsaa tale, hvis det ærede Medlem ønsker at fortsætte Drøftelsen af Bukserne. Efter Bukserne talte det ærede Medlem om Grønland og beklagede sig over min,

som han sagde, valne Velvilje over for et Landstingsforslag, der er fremsat om en Kommission. Jeg erkender, at jeg ikke er i Stand til at møde et saadant Forslag med Varme, det er saa lidet motiveret, at det nødvendigvis maa mødes med Skepsis. Men Forslaget er jo gaaet i Udvalg i Landstinget, og naar jeg faar Besked fra dette Udvalg, drøfter vi Sagen paa sædvanlig Maade, og saa er det jo muligt, at man finder en Udvej for den Oplysningsvirksomhed, som bl. a. laa bag det Forslag, der i saa Henseende er fremsat. Det ærede Medlems Betragtning om Grønland gav ikke nogen stærk Tilskyndelse til at betræde den foreslaaede Vej, men det er for øvrigt aldeles ikke afgørende for mig, om der ved Siden af den bestaaende Grønlandskommission, Grønlandsudvalget, skal etableres en ny Undersøgelsskommission. Jeg ved dog, at den sunde Fornuft maa sejre i denne Sag fremtidig, som den har gjort det hidtil. Det ærede Medlem, som omtalte Mulighederne paa Grønland, kommer dog vistnok til at revidere sin Opfattelse. Dette Land kan næppe opnaa at blive betragtet som et ganske almindeligt Land, saadan som det ærede Medlem sagde, og det ærede Medlem maa heller ikke vente, at der i dette Land er et Produktionsomraade, som vi kan udnytte. Hvis den grønlandske Befolkning blot kan faa Eyne videre frem til at udnytte de Muligheder, der forefindes, og derefter opnaa et anstændigt Udkomme, saa synes jeg, at det danske Folk kun har Grund til at være stolt over den Bistand, som herfra er ydet gennem den Lovgivning, som forefindes, og som bygger paa forudgaaende, ikke særlig gamle, grundige Oplysninger om Forholdene i Grønland, Oplysninger, der jo staaer til Raadighed for enhver, som maatte ønske at studere dem.

Det ærede Medlem gjorde sluttelig nogle Bemærkninger om Grundlovssagen, og det ærede Medlem Hr. Brorsen havde i Forvejen afkrævet mig Oplysninger om, hvorvidt Regeringen vilde skifte Taktik i denne Sag. Jeg ser ingen som helst Grund til at skifte Taktik, navnlig ikke efter den Klaring i det konservative Partis Forhold, som fandt Sted i Gaar. Under de Forhandlinger, der har fundet Sted om Grundlovssagen, hvorunder tre Partier samledes om et Forslag, var det fuldt oplyst, at en Fløj af det konservative Parti var imod en Grundlovsendring, der medfører Nedlæggelse af det bestaaende Landsting. Det var endda ikke nogen ny og ukendt Situation, for den forefandtes jo ogsaa forrige Gang, vi reviderede Grundlov, og det kunde derfor ikke gøre noget dybere Indtryk paa os, at en saadan